

Խ Մ Բ Ա Գ Ր Ա Կ Ա Ն

ԱՄԱՆՈՐ ԵՎ ՍՈՒՐԲ ԾՆՈՒՆԴ

մանորի և Քրիստոսի հրաշափառ Ա. Մենդյան տոների խորհուրդը մի անգամ ևս ֆրիստոնյա աշխարհի խորին ուշադրությունը, հավատով և մեծ հույսերով, իր վրա է բեռնում: Այս սրբազան օրերին, աշխարհով մեկ նորից հռչակվում են ֆրիստոնեական կրոնի խաղաղության և համեմատական վեհ պատգամները, պատգամներ, որոնց այնքան կարիք ունի աշխարհը, Քրիստոսի ձեռնդրած օրերից այսօրին դարձրած հետո:

Ամանոր և Ա. Մենդեդ:

ԺԱՄԱՆԱԿԻ և ԿՅԱՆՔԻ մեծ խորհրդի առաջ ենք կանգնել, նոր հույսերով, նոր երազներով, նոր խոհերով:

Մի տարի ևս անցավ մարդկության կյանքից՝ պատմության գիրկը:

Ամանորի և Ա. Մենդյան հանդիսությունների և խոհերի մեջ, կա շունչը Աստուծո, հավիտենականության և հավերժի:

Հին տարվա մայրամուտին և նոր ժամանակների աշխույսին, մարդկությունը մտածում է գալիք արևոտ օրերի մասին, նայում է անվերադարձ ԱՆՑԱՄ ԺԱՄԱՆԱԿԻՆ, որ իր հետ ՀԱՎԵՐԺԻ գիրկն է տանում մարդկանց շատերի ցավերն ու վշտերը, երազներն ու իղձերը, ինչպես նաև ուրիշների երջանկությունն ու հույսերը:

Աշխարհ իր տագնապների և հոգսերի մեջ, իր հույսերի և երազանքների մեջ միշտ էլ մտածել է խաղաղության և երջանկության մասին, հավատացել է արևոտ և պայծառ ԳԱԼԻՔ ՕՐԵՐԻ և միշտ էլ հույսով ու հավատով է բացել նոր ժամանակների անծառնորդուրը:

Վաղվա եկատմամբ վառ հույսի, անկտուրում հավատի մեջ է, որ աշխարհը ավելի է զեղիցկանում և զգացվում է կյանքի վեհությունն ու նպատակասլացությունը, օրերի երաժշտությունն ու ժամանակի հավիտենականությունը և հավերժի բերկրաճեր:

Հրաժեշտ տալով ամեն անգամ ԱՆՑՆՈՎ ՏԱՐՎԱՆ և ողջունելով ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ, մարդիկ սիրելի սովորությունն են ունեցել խորհրդածելու ԺԱՄԱՆԱԿԻ և ԿՅԱՆՔԻ մասին:

ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ ՀԱՎԻՏՆԵԱԿԱՆ ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՏՈՆԵ Է ՄԱՐԴՈՒ ԿՅԱՆՔԻ ՄԵՋ, ԻՍԿ ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴԸ՝ ՀԱՎԻՏՆԵԱԿԱՆ ԿՅԱՆՔԻ ՏՈՆԸ՝ ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՄԵՋ: Քրիստոնյա մտածողության համար երբեք էլ պատահականություն չէ ամանորի և Մենդյան տոների այս հաջորդականությունը, ժամանակի և կյանքի այս հավիտենական աղեկորը:

ՀԱՀԱՎԱՍԻԿ ԿԱՆԳՆԱԾ ԵՆՔ ՆՈՐ ՏԱՐԻՆ ՄԸ ՍԻՄԻՆ, — գրում է Վեհափառ Հայրապետը հունվարի 6-ին Մայր Տաճարում արտասանած Մենդյան իր բովանդակալից քարոզի մեջ, — ԱՇԽԱՐՀԻ ԵՎ ՄԱՐԴԿԱՅԻՆ ԿՅԱՆՔԻ ՄԵՋ ՆՈՐ ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՇՐՋԱՆ ՄԸ ՍԿԻՋՔ ԿԱՌՆԵ, ԵՎ ՄԵՐ ԳԻՏԱԿՑՈՒԹՅԱՆ ՀՈՐԻՋՈՆԻՆ ՎՐԱ ՆՈՐ ԱՐԵՎ ՄԸ ԿԾԱԳԻ: ԱՐԵՎ ՄԸ ՆՈՐ ՀՈՒՑՍԵՐՈՒ, ՆՈՐ ՏԵՍԻԼՔՆԵՐՈՒ, ՆՈՐ ՍՊԱՍՈՒՄՆԵՐՈՒ: ԵՎ ՄԵՐ ՍՐՏԵՐԸ ԿՋԵՐՄԱՆԱՆ ՈՒ ԿՋՈՐՄԱՆԱՆ ԿՅԱՆՔԻ ՆՈՐ ԱՎՅՈՒՆՈՎ, ԱՇԽԱՏԱՆՔԻ ՆՈՐ ԵՌԱՆԴՈՎ, ՆՈՐ ԼԱՎԱՏԵՍՈՒԹՅԱՄԲ:

ԵՎ ԱՅՍ ՄԵՐ ՍՊԱՍՈՒՄՆԵՐՈՒ ՊԱՀՈՒՆ, ՄԵՐ ՀԱՎԱՏՔԻ ԼՈՒՑՍ ԲԱՐՁՈՒՆՔՆԵՐԵՆ ՄԵՐ ՀՈԳԻՆԵՐԵՆ ՆԵՐՍ ԿԾԱԹԵ ՀՐԱՇԱԼԻ ԱՎԵՏԻՍԸ ԱՍՏՎԱԾԱՌԱՔԻ՝ ՀՓԱՌՔ Ի ԲԱՐՁՈՒՆՍ

ԱՍՏՈՒԾՈՅ, ՅԵՐԿԻՐ ԽԱՂԱՂՈՒԹԻՒՆ, Ի ՄԱՐ-
ԴԻԿ ՀԱՃՈՒԹԻՒՆ»:

ԱՅՍ ՊԱՏԳԱՄՈՎ ԱՇԽԱՐՀ ԿՈՒԿԱ ՄԵՐ
ՓՐԿԻՋՐ ՀԻՄՈՒՄ, ՀՈՒՑՍԻ ԵՎ ԼՈՒՑՍԻ ՆՈՐ
ԴՈՆԵՐ ԲԱՆԱԼՈՎ ՄԱՐԻՈՅ ԵՎ ԱԶԳԵՐՈՒՆ
ԲՈԼՈՐ»:

Սաղմսեբզուն իր փորձառությամբ շեշ-
տում է մարդկային սովորական կյանքի վա-
ղանցիկ բնույթը և փառաբանում է ԱՍՏՈՒ-
ՄՈՒ ԵՎ ԺԱՄԱՆԱԿԻ ՀԱՎԻՏՆԱԿԱՆՈՒԹՅՈՒՆ-
ՆԸ: Մարդու կյանքի օրերը, ամիսներն ու
տարիները, «Ընդ առաջառաջ արդեն դալարի
գուարեացիներն և ծաղկեացիներ, բնդ երեխայի
բարձրամեացիներ, չորացիներ և անկցիներ» (Սաղմ.
2Թ 6-7):

Բայց մարդիկ միշտ ձգտել են հավերժա-
կան, անբառառ կյանքի. ապրել հավերժո-
րեն: Իսկ ի՞նչ է ժամանակի մեջ մարդկա-
յին կյանքը. «Որպես պան մի գիշերայ», և
այն էլ «հեծուրքամբ և ցաւօք»: Հավիտե-
նական ժամանակի մեջ մարդկային կյանքի
անցավորությունը, սահմանափակությունը
վիշտ և հուսահատությունն են պատճառել
մարդուն: Մարդու և երա գործերի մեջ է, որ
սակայն շարունակվում է ժամանակի հավեր-
ժական լինելության հոսանքը: Եվ մարդու
գերագույն կոչումն է հավերժական այդ
ժամանակը լցնել ազնիվ գործերով, աշխա-
տանքով, և տեղ գրավել ժամանակի հավեր-
ժության մեջ:

Քրիստոնյա աշխարհի համար Քրիստոս
մի օր, թի լուծում ժամանակացը, հայտնվեց
աշխարհում, մարդկության համար որպես
անպառա կյանքի աղբյուր. «Որպիք մարդ-
կան օրհնեցէք, զի վասն մեր մարմնացաւ»: Քրիստոս
աշխարհ բերեց խաղաղության, երջանկության,
հավերժության պատգամը, որ մարդը ապրի լիարժեք կյանքով, ստեղ-
ծագործի ազատ, ապրի վե՛հ գաղափարներով
և գործերով և կյանքը դարձնի օրհնություն,
բարիք, իր և գալիք բոլոր սերունդների հա-
մար:

ԺԱՄԱՆԱԿԵՐԻ ՄԵՋ, ՔՐԻՍՏՈՍԻ ՀԱՎԵՐ-
ժԱԿԱՆ ԾՆՈՒՆԴՐ ՎԵՐԱԾՆՈՒՆԴՆ Է ՄԱՐԴՈՒ:
ՔՐԻՍՏՈՍԻ ԾՆՈՒՆԴՐՈՎ ԿՆՔՎԵՑ ԽԱՂԱՂՈՒ-
ԹՅԱՆ ԵՎ ՀԱՎԵՐԺՈՒԹՅԱՆ ԳԱՇԻՆՔԸ ԱՍՏՈՒ-
ՄՈՒ ԵՎ ՄԱՐԴՈՒ ՄԻՋՆՎ:

«ԵՎ ՀԻՄՈՒՄ ԱԶԱ ՎԵՐԱՍԻՆ ԿՄԵՒ, — ա-
սում է Վեհափառ Հայրապետը Եճեղյան իր
Բարագում, — ԵՎ ՄԵՍՒ ԱՎԵՏԻՍՐ ՎԵՐԱՍԻՆ
ԿՀԱՅՏՆՎԻ ՄԵՐ ՀՈՒՍԱՅՑԱԼ ՀՈԳԻՆԵՐՈՒՆ:
ՋԻ ԱՅՍՈՐ ԱԼ ՄԵՐ ՀՈԳԻՆԵՐԸ ԾԱՐԱՎԻ ԵՆ
ՄԵՍ ԵՎ ԱՔԱՆՑՆԻ ԽՈՐՀՈՐԴԻ ՀԱՅՏՆՈՒ-
ԹՅԱՆ, ԵՎ ՆՈՒՑՆՔԱՆ ԾԱՐԱՎԻ ԽԱՂԱՂՈՒ-
ԹՅԱՆ ԵՎ ՍԻՐՈ ՔԱԳԱՎՈՐՈՒԹՅԱՆ ԵՐԿՐԻ
ՎՐԱ»:

Ահա այսպիսի սրտագին խոսքերով և
զգացմունքներով, քրիստոնեական վառ հա-
մառով զիմավորում է իր նոր տարին և Ս.
Ծնունդը հավատացյալ հայ ժողովուրդը և
Մայր Հայրենիքում և՛ Սփյուռքի բնգործակ
տարածքի վրա:

Մեր ժողովրդի, մեր Հայրենիքի և մեր ե-
կեղեցու համար բոլորվեց հավատով ու հույ-
սով, աշխատանքով ու սխրագործություննե-
րով հարուստ ևս մի տարի:

Մեր ժողովուրդը, իր վերածնված Մայր
Հայրենիքում, նոր տարին և Ս. Ծնունդը զի-
մավորում է արդար հպարտությամբ, ստեղ-
ծագործ և խաղաղ աշխատանքի պայմաննե-
րում, մշակույթի, տնտեսության անընդհատ
անման խոստումնային պայմաններում:

Անցնող 1961 թվականը եղավ մեր եկե-
ղեցու, մեր Հայրենիքի և մեր ժողովրդի հա-
մար իրադարձություններով հարուստ տա-
րի: Ձեռք բերված այդ բոլոր նվաճումները
է՛լ ավելի են ամրապնդում մեր Հայրենիքի,
մեր ժողովրդի հզորությունը: Բարձր սերմնա-
ցանի նման երգով ու ապագայի վառ հույ-
սերով ցանում է հայ ժողովուրդը, իսկ մար-
դացյալ Փրկիչը անեցնում է մեր հայրենի
քերքը, քստ Ավետարանի վկայությանը՝ «Ընդ
միոյ երեսուն, բնդ միոյ վաթսուն և բնդ
միոյ հարիւր»:

«ԱՅՍՏԵՂ, ՄԵՐ ԺՈՂՈՎՈՐԴԻՆ ՈՒ ԵԿԵՂԵ-
ՑԻՆ, ԾՈՑԻՆ ՄԵՋ, — ասում է Վեհափառ
Հայրապետը, — ԿՏԻՐԵ ԸՂԶԱԼԻ ԽԱՂԱՂՈՒ-
ԹՅՈՒՆ: ԱՅՍՈՐ, ՄԵՐ ՎԵՐԱԾՆԱԾ ՀԱՅՐԵՆԻ-
ՔԻ, ՄԵՐ ՄԱՅՐ ՀԱՅԱՍՏԱՆԻ ՄԵՋ, ՈՐԻ ՈՐ
ՄԱՐԴՈՒ ՍԻՐՏ ՄԸ ԿԱՐԱՄԵՆ, ԽԱՂԱՂՈՒ-
ԹՅՈՒՆ ԿՏԵՆՉԱ ԵՎ ԽԱՂԱՂՈՒԹՅԱՄԲ ԿԳՈՐ-
ՄԵ: ԱՅՍՏԵՂ ԽԱՂԱՂ ՈՒ ԱՊԱՀՈՎ ԿԱՊՐԻ
ՄԵՐ ԺՈՂՈՎՈՐԴԻՆ, ԽԱՂԱՂ ՈՒ ԱՊԱՀՈՎ
ԿԱՊՐԻ ՄԵՐ Ս. ԵԿԵՂԵՑԻՆ: ԱՅՍՏԵՂ, ՀԱՅ
ՀԱՐԱԶԱՏ ՊԵՏՈՒԹՅԱՆ ՀՈՎԱՆԻՆ ՆԵՐՔԵՎ,
ԶԿԱՆ ՎՏԱՆԳՆԵՐ, ԶԿԱՆ ԽՈՐՎՈՐԹՅՈՒՆ-
ՆԵՐ, ԶԿԱՆ ՀԱԿԱՄԱՐՏՈՒԹՅՈՒՆՆԵՐ ՀԱՅՐԵ-
ՆԱՐԵԱԿ ԵՂՔԱՅՐԵՐՈՒ ՀԱՆՐԱՅԻՆ ԿՅԱՆ-
ՔԻՆ ՄԵՋ: ԲՈԼՈՐ ԿԱՊՐԻՆ ՀԱՅՐԵՆԻ ՆՈՒՑՆ
ԿՏՈՒՐԻՆ ՏԱԿ, ՄԻԱԽՈՐՀՈՐԴ ՈՒ ՄԻԱԿԱՄ,
ԵՎ ԿԱՇԽԱՍԻՆ ԱՄԵՆՔԸ ՄԵՐ ՄԱՅՐ ԵՐԿՐԻ
ԲԱՐԳԱՎԱՃՈՒՄԻՆ ԵՎ ԾԱՂԿՈՒՄԻՆ ՀԱ-
ՄԱՐ, ԿԱՇԽԱՍԻՆ ԻՐԵՆՑ ԿՅԱՆՔԻՆ ԲԱՐՈ-
ՐՈՒԹՅԱՆ, ԻՐԵՆՑ ԶԱՎԱԿԵՐՈՒՆ ԵՐՋԱՆ-
ԿՈՒԹՅԱՆ ԵՎ ԱԶԳԻ ԱՊԱԳԱՑԻՆ ՀԱՄԱՐ:
ՀԱՅ ՊԵՏՔ Է ԸԼԼԱԼ ԵՎ ՀԱՅՈՑ ՊԱՏՄՈՒԹՅԱՆ
ԶԳԱՑՈՒՄԸ ՈՒՆԵՆԱԼ, ՀԱՍԿԵՆԱԼ ԵՎ ԳՆԱՀԱ-
ՏԵԼ ԿԱՐԵՆԱԼՈՒ ՀԱՄԱՐ, ԹԵ ԻՆՑ ԿՆՇԱՆԱ-
ԿԵ ՄԵՋԻ՝ ՀԱՅԵՐՈՒՄ ՀԱՄԱՐ՝ ԽԱՂԱՂ ՈՒ
ԱՊԱՀՈՎ ՈՒ ՄԻԱԿԱՄ ԱՊՐԻՆ ՀԱՅՈՑ ԱՇ-
ԽԱՐՀԻՆ ՄԵՋ»:

Ազգային-եկեղեցական տեսակետից ևս
1961 թվականը եղավ արդարյանալից և հա-

վետ ճիշտականի տարի: Ամենայն Հայոց Հայրապետի անմիջական ղեկավարությամբ տակ, Մայր Աթոռում և ներքին թեմերում, խաղաղ և արդյունավետ պայմանների մեջ ընթացավ մեր եկեղեցական կյանքը: Շարունակվեցին Մայր Աթոռի սահմանների մեջ և նրանից դուրս շինարարական աշխատանքները: Ի մեծ շուքությամբ բովանդակ Ազգի, վերաբացվեց Մայր Աթոռի նոր տպարանը: Ազգիս Վեհափառ Հայրապետը բարեհաճեց անձամբ մասնակցել Պրագայի Համաբարձրողական համաշխարհային համագումարին, հստակ կերպով ճշգրտելով Հայ եկեղեցու խաղաղասիրական և մարդասիրական ձայնը: Օգոստոսին, Վեհափառ Հայրապետը Ս. Էջմիածնի օրհնությունն ու հայրապետական ժողովները անձամբ տարավ Թուրքիայում ապրող Իր զավակներին:

ՀԱՅՈ, ՄԵՆՔ ՔԱՋ ԳԻՏԵՆՔ, ԹԵ ՄԵՐ ՆՎԻՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ԱԹՈՌՆԵՐԸ, ԻՆՋՊԵՍ ԵՎ ՄԵՐ ԲՈՂՈՐ ԹԵՄԵՐԸ ԻՐՆՆՅ ԺՈՂՈՎՈՒՐԴՈՎ, ԿՄՆԱՆ ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՒ ՍԻՐՈ ՄԻՈՒԹՅԱՆ ՄԵՋ, ԱՆՍԱՍԱՆ ՀԱՎԱՏԱՐՄՈՒԹՅԱՄԲ ԴԵՊԻ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՅ ՄԱՅՐ ԱԹՈՐԸ,—

ասում է Վեհափառ Հայրապետը Մենդյան Իր ֆառգում և ավելացնում.— ՍՓՅՈՒՄՔԻ ՄԵՋ ՄԵՐ ՍՈՒՐԲ ՀԱՎԱՏՔԸ ԿԵՆԴԱՆԻ ՊԱՀԵԼՈՒ, ՄԵՐ ՆՈՐ ՍԵՐՈՒՆԴՆԵՐՈՒՆ ՀԱՅՈՒԹՅԱՆ ՈԳԻՆ ՓՈԽԱՆՑԵԼՈՒ ՄԻԱԿ ՃԱՆԱՊԱՐԸ ՄԵՐ ԵԿԵՂԵՑԻՒ ԱՄՐԱԿՈՒԹ ՄԻՈՒԹՅՈՒՆՆ Է ԵՎ ՇԻՆԱՐԱՐ ՈՒ ՀԱՄԵՐԱՇԽ ԳՈՐԾԱԿՑՈՒԹՅՈՒՆԸ՝ ՆՎԻՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՄԵՐ ԲՈՂՈՐ ԱԹՈՌՆԵՐՈՒ ՄԻՋԵՎ, Ս. ԷՋՄԻԱԾՆԻ ՕՐՀՆՈՒԹՅԱՄԲ:

Թո՛ղ նոր տարվա առավոտը և Ս.Մենդյան լույսը միշտ պայծառ մնան մեր Հայրենիքի վրա, մեր ժողովրդի և մեր եկեղեցու վրա:

Թո՛ղ 1982 թվականը լինի բովանդակ աշխարհի և հայ ժողովրդի համար մանավանդ, խաղաղության, հայրենաշինության, միասնականության տարի:

Թո՛ղ 1982 թվականը լինի մեր Ս. եկեղեցու համար հոգևոր նոր վերազարթոնքի, խաղաղ և հոգեշահ աշխատանքի և ազգային-եկեղեցական միասնության տարի:

Շնորհավո՛ւր նոր տարի, հավատացյալ եղբայրներ և քույրեր:

ՀՔՐԻՍՏՈՍ ՄՆԱ՛Ի ԵՒ ՅԱՅՆԵՑԱ՛Ի:

